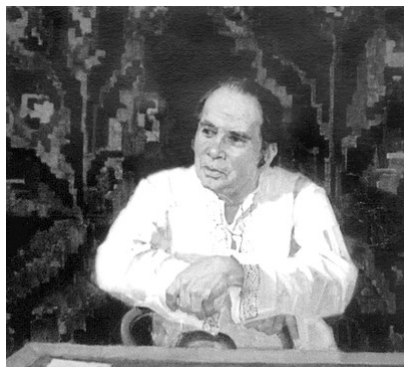

ЮХИМОВИЧ Василь Лукич (12. 06. 1924, с. Сингаї Коростенського р-ну Волинської губ., нині Житомирської обл. — 20. 07. 2002, Київ) — поет-гуморист, пісняр, журналіст. Член НСПУ (1956). Заслужений діяч мистецтв України (2000). Учасник 2-ї світової війни. Закінчив Вінницький педагогічний інститут (1956). Працював від 1949 у газетах «Більшовик транспорту» (Полтава), «Зоря Полтавщини», «Вінницька правда». Очолював обласне літературне об'єднання у Вінниці. 1960—75 — завідувач відділу літератури та мистецтва, 1976—88 — заступник головного редактора журналу «Україна», від 1988 — літературний редактор тижневика «Освіта» (обидва — Київ). Дебютував збірками лірики «Матері» (К., 1955) та гумору й сатири «Який Яків, така й дяка» (В., 1960). Особливої популярності набули його хор-опера «Ятранські ігри» (музика *І. Шамо*) та пісня «А льон цвіте» (музика *І. Сльоти*). Автор сценаріїв тематичних вечорів «Перед Аралом мови співучої» (1990), «Чумацький шлях поверне нас додому» (1992; обидва — Київ), численних статей із питань літератури й мистецтва. За участі *О. Дея* провів понад 20 телепередач «Слово-пісня» про пісенну культуру українців та її роль у житті й творчості Т. Шевченка, М. Гоголя, С. Руданського, Панаса Мирного, Марка Вовчка. Започаткував телевізійну передачу «З народної криниці» (згодом — «Перлини душі народної»), радіопередачі «Від суботи до суботи», «А ми до вас в ранковий час». Видав окремою збіркою «Кримські

самоцвіти» (1972) власний переклад віршів Г. Регістана. Переклав українською мовою низку пісень російських авторів, що були популярні в часи 2-ї світової війни. Поети Б. Окуджава, А. Заєць, В. Фірсов видали в Москві у російському перекладі кілька книг Ю.: «Дивний сад» (1959), «Окно в мир» (1963), «Слышишь, брат мой» (1969), «Черно-белые открытки» (1975). Його твори перекладали також білоруською, башкирською, угорською та чуваською мовами.

Основні твори

Не пройду стороннім. 1957; Вікно у світ. 1960; Подвиг починався на землі. 1961. З клетоту літ. 1962; Щедрий вечір. 1964; Весілля з квитанцією. 1966; Зоряна балада. 1968; У штилях сплять прибої. 1969; На Поділлі — весілля. 1969; Євангеліє від Лукича. 1971; Чорно-білі листівки. 1972; Подорожники: Вибр. поезії. 1974; Юності цвіт. 1974; Час братерства. 1975; Виводок Жар-Птиці. 1975, Нагадаю пісню. 1979; Імена не дивина. 1982; Вибране. 1984; Серпанкова земля. 1984; Ровесники гроз. 1985; Кличу перепілку. 1995; Без тебе з тобою. 1997 (усі — Київ).

Рекомендована література

1. Моргаєнко П. В клетоті літ // Юхимович В. Подорожники: Вибр. поезії. К., 1974;
2. Хоменко Б. Дорогою творчих пошуків // Вінницька правда. 1975, 27 трав.;
3. Петриненко Д. Слово щире, мелодійне // Юхимович В. Нагадаю пісню. К., 1979;
4. Моргаєнко П. Світ у краплині слова // Юхимович В. Вибране. Поезії. К., 1984;
5. Хоменко Б. Стоквітний вінок дружби // Вінницька правда. 1987, 15 січ.;
6. Осадчук П. Триєдиний Василь Юхимович // Київ. 1999. № 5—6;
7. Чемерис В. А льон цвіте синьо-синьо... // Літературна Україна. 2000, 15 черв.

Б. В. Хоменко

Бібліографічний опис:

Юхимович Василь Лукич / Б. В. Хоменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-887832>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).